

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6C/42/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616201564
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5616201564.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, v právnej veci žalobcu Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., Mamateyova 17, Bratislava, IČO: 35 937 874, proti žalovaným v 1. rade H. S., W.. XX. XX. XXXX, F. H. XXX, v 2. rade Y. V.I., W.. XX. XX. XXXX, F. Y. N. Y., t. č. na neznámom mieste, zastúpeného opatrovníkom Mestom Liptovský Mikuláš, v konaní o zaplatenie 1 526,04 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba sa z a m i e t a .

Žalovaným v 1. a 2. rade sa n e p r i z n á v a náhrada trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenu tunajšiemu súdu faxovým podaním dňa 09. 03. 2016 a písomne dňa 04. 03. 2016, žalobca uplatnil voči žalovaným spoločne a nerozdielne pohľadávku 1 526,04 eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne od 02. 03. 2016 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že sa jedná o náklady zdravotnej starostlivosti poskytnuté V. L. a R. L. z titulu úrazu, ku ktorému došlo dňa 03. 03. 2013. Tento mali utpieť tak, že pri vystupovaní z vleku, na konečnej stanici vleku, zamestnanci prevádzkovateľa vleku tento nespomalili, ani nezastavili a z dôvodu pokračujúceho chodu vleku poškodených V. L. E. R. L. zhodilo zo sedačky vleku, pričom títo utrpeli zranenia. Poškodení V. L. E. R. L. v čase úrazu boli poistencami žalobcu. Uvedený prípad bol predmetom šetrenia ORPZ Liptovský Mikuláš a Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš. Z výsledkov vyšetrovania policajných orgánov vyplýva, že H. S. E. Y. V. sú obvinení z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona. Žalobca má v zmysle § 42 ods. písm. a/ zákona č. 577/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov, voči žalovaným v 1. a 2. rade právo na náhradu vynaložených nákladov zdravotnej starostlivosti za svojho poistenca, v dôsledku zavineného protiprávneho konania. Žalobca tvrdil, že na zdravotnú starostlivosť, poskytnutú poškodeným poistencom, vynaložil 1 526,04 eur, z čoho na zdravotnú starostlivosť poskytnutú V. L. 43,43 eur a R. L. 1 482,61 eur.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 28. 06. 2016, na ktoré sa účastníci neustanovili. Žalobca a žalovaný v 1. rade svoju neprítomnosť ospravedlnili prebiehajúcim trestným konaním, ktoré je vedené voči žalovaným v 1. a 2. rade. Nakoľko súd nezistil dôvody pre odročenie pojednávania, v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O. s. p. vec prejednal aj v neprítomnosti účastníkov, pričom prihliadol na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Žalovaný uplatnil náhradu škody, ktorá mu mala vzniknúť v dôsledku toho, že uhradil náklady za zdravotnú starostlivosť poskytnutú jeho poistencom V. L. E. R. L.. Tvrdil, táto zdravotná starostlivosť bola poskytnutá v dôsledku úrazu, ktorý tieto osoby utrpeli na vleku dňa 03. 03. 2013. Okolnosti vzniku zranenia žalobca nekonkretizoval, len poukázal trestné konanie - správu Okresného riaditeľstva PZ

Liptovský Mikuláš pod ČVS: OR-219/1-VYS-LM a oznámenie Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš 1Pv 572/13/5505-32 zo dňa 07. 05. 2015.

Súd zistil, že uvedená trestná vec je vedená na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod spis. zn. 2T/59/2015. Z obsahu tohto spisu vyplýva, že žalovaní v 1. a 2. rade dňa 03. 03. 2013, ako zamestnanci prevádzkovateľa vleku Tatry mountain resorts, a. s. Demänovská Dolina, vykonávali svoje pracovné povinnosti ako lanovkári - staniční na sedačkovej lanovke Doppelmayr CLF, pričom na tejto lanovke sa viezla, ako peší turista, R. L.. Táto sa mala dožadovať pomoci v súvislosti s vystupovaním zo sedačkovej lanovky prostredníctvom syna V. L., pričom žalovaní v 1. a 2. rade túto pomoc nemali poskytnúť ani vo forme zníženia dopravnej rýchlosti chodu lanovku a na pomoc zareagovali oneskorene, až v procese vystupovania poškodenej L. zo sedačky tým, že Y. V. zastavil chod lanovky tlačidlom „zastavenie“ alebo „núdzové zastavenie“, v dôsledku čoho zotrvačná sila vymrštila posádku sedačky lanovky (R. L. E. V. L.) z výšky cca 1, 5 - 2 m na tvrdý zlyžovaný povrch v priestore za výstupišťom lanovej dráhy. V dôsledku toho mala poškodená R. L. utrpieť úraz. Podľa obžaloby, podanej na tunajšom súde dňa 29. 05. 2015, žalovaní v 1. a 2. rade mali porušiť povinnosti, ktoré im vyplývali z ich pracovnej pozície, konkrétne Prevádzkového predpisu visutej osobnej štvormiestnej sedačkovej jednolanovej obežnej lanovej dráhy s neodpojiteľnými vozňami a nástupným pásom, typ 4 CLF, Biela Púť -Jasná, platným od 02. 02. 2011.

Z oznámenia Tatry mountain resorts, a. s., Demänovská Dolina zo dňa 19. 04. 2016, ktoré si súd vyžiadal v tomto konaní vyplýva, že žalovaní v 1. a 2. rade dňa 03. 03. 2013, v čase okolo 13,45 hod., vykonávali pracovné povinnosti na sedačkovej LD stanici Biela púť - Jasná. Podľa predložených pracovných zmlúv vznikol pracovný pomer žalovaného v 1. rade so spoločnosťou Tatry mountain resorts, a. s., Demänovská Dolina písomnou zmluvou dňa 02. 01. 2012; dodatkom č. 1 k tejto pracovnej zmluve bol pracovný pomer žalovaného v 1. rade dojednaný na dobu určitú do 31. 03. 2013. Pracovnú náplň dňa 02. 01. 2012 žalovaní v 1. rade prevzal na pracovnú pozíciu lanovkár - staničný. Existenciu pracovnoprávneho vzťahu žalovaného v 2. rade so spoločnosťou Tatry mountain resorts, a. s., mal súd preukázanú dodatkom č. 4 k jeho pracovnej zmluve, uzatvoreným dňa 01. 07. 2011, pracovnou náplňou na pracovnú pozíciu lanovkár - staničný a prevzatou žalovaným v 2. rade dňa 02. 07. 2011. Pracovný pomer žalovaného bol skončený dohodou dňa 04. 03. 2013, pričom z potvrdenia o zamestnaní vyplýva, že žalovaný v 2. rade bol zamestnancom Tatry mountain resorts, a. s. od 21. 12. 2007 do 04. 03. 2013. Podľa údajov v knihe príchodov a odchodov, založenej v trestnom spise (č. I. 70), obidvaja žalovaní majú vyznačenú prítomnosť v práci dňa 03. 03. 2013 od 07.00 hod. do 16.30 hod.

Podľa § 42 ods. 4 písm. a/ zákona č. 577/2004 Z. z. o rozsahu zdravotnej starostlivosti uhrádzanej na základe verejného zdravotného poistenia a o úhradách sa služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti, zdravotná poisťovňa má právo uplatniť voči poistencovi nárok na náhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, ak sa mu poskytla preukázateľne v dôsledku porušenia liečebného režimu alebo v dôsledku užitia alkoholu alebo inej návykovej látky, alebo voči tretej osobe, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u poistenca došlo jej zavineným protiprávnym konaním.

Podľa § 420 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka,

(1) Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

(2) Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávnych predpisov nie je tým dotknutá.

Žalobca sa voči žalovaným v 1. a 2. rade domáhal priznania nároku na náhradu škody za úhradu poskytnutej zdravotnej starostlivosti poistencom R. L. E. V. L.. Táto zdravotná starostlivosť mala byť poskytnutá v dôsledku úrazu, ktorý poistenci žalobcu utrpeli dňa 03. 03. 2013 v lyžiarskom stredisku Jasná - Biela. Vykonaným dokazovaním však bolo nesporne preukázané, že poškodení R. L. E. V. L. utrpeli úraz dňa 03. 03. 2013 pri vystupovaní z lanovky, ktorú prevádzkoval vtedajší zamestnávateľ žalovaných Tatry mountain resorts, a. s. Demänovská Dolina. Žalovaní v 1. a 2. rade, ako zamestnanci prevádzkovateľa vleku, pri vystupovaní poškodených R. L. E. V. I. N. L. plnili svoje pracovné povinnosti vlekár - staničný. Vo vzťahu k žalobcovi preto nie je v zmysle

§ 420 ods. 2 Obč. zák. daná zodpovednosť žalovaných v 1. a 2. rade za vzniknutú škodu. Z toho dôvodu žalovaní v 1. a 2. rade nie sú vo veci vecne pasívne legitimovaní, a preto súd žalobu zamietol.

Žalovaným, ktorí mali v konaní úspech, vznikol v zmysle ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku nárok na náhradu trov konania. Títo si však neuplatnili nárok na náhradu trov, zo spisu im ani žiadne trovy nevyplývajú, a preto súd nepriznal žalovaným v 1. a 2. rade náhradu trov konania.